

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010188
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3720010188.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, v trestnej veci obžalovaných 1/ O. G., nar. XX.XX.XXX v A. N. a 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX v A. N., pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. augusta 2021 v Považskej Bystrici, takto

rozhodol:

Obžalovaný 1/ O. G., nar. XX.XX.XXXX v A. N., trvale bytom A. N., S. XXX a

obžalovaný 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX A. N., trvale bytom A. N., S. XXX,

s ú v i n n í , ž e

hoci bol obžalovaný 1/ O. G. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.12.2014, sp. zn. 4C/199/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.03.2016, sp. zn. 5Co/219/2015, právoplatným a vykonateľným dňa 18.03.2016, v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so svojou bývalou manželkou O.. N. G., trvale bytom A. N., S. XXX, prechodne bytom A. N., Z. XXXX/XXX, zaviazaný k povinnosti O.. N. G. z bezpodielového spoluvlastníctva zaplatiť sumu 43 422,70 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, túto povinnosť si nespĺnil a

dňa 31.03.2016 v A. N. uzavrel ako záložný dlžník so svojím otcom obžalovaným 2/ F. G. ako záložným veriteľom zmluvu o zriadení záložného práva na rodinný dom, súpisného čísla XXX, postaveného na parcele G. č. XXX/X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie S., za účelom zabezpečenia pohľadávky obžalovaného 2/ F. G. z pôžičiek obžalovaného 1/ O. G. vo výške 50 000,- Eur z rokov 2005 a 2006, splatnej dňa 31.12.2022 a vo výške 35 000,- Eur zo dňa 15.07.2015, splatnej dňa 31.12.2025, z ktorej prinajmenšom o pôžičke vo výške 50 000,- Eur obaja vedeli, že je fiktívna, následne dňa 02.05.2016 písomným dodatkom č. 1 uzavretým v A. N. zmenili obsah tejto zmluvy o zriadení záložného práva v časti stanovenia splatnosti zabezpečovaných pohľadávok na deň 31.07.2016 a obžalovaný 2/ F. G. na základe týchto skutočností po tom, ako bol zo strany súdneho exekútora M.. A. G., Exekútorický úrad so sídlom N. N., O. cesta XX, upovedomený o začatí exekučného konania voči obžalovanému 1/ O. G. titulom pohľadávky O.. N. G. z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, dňa 19.09.2016 za účelom výkonu svojho záložného práva, s vedomím obžalovaného 1/ O. G., uzatvoril v A. N. so spoločnosťou O., s.r.o., so sídlom N. N., G.. M. XX, IČO: XX XXX XXX ako dražobníkom, zmluvu o vykonaní dobrovoľnej dražby predmetnej nehnuteľnosti, pričom obaja obžalovaní takto konali s vedomím, že vlastníkom pozemku na parcele KN „C“ č. XXX/X, na ktorom je tento rodinný dom postavený je obžalovaný 2/ F. G., ktorý nebude súhlasiť s prípadným zriadením vecného bremena na pozemku a že O.. N. G. nebude môcť svoju pohľadávku uspokojiť z iného majetku obžalovaného 1/ O. G., lebo tento dňa 14.06.2016 bezdôvodne previedol zo svojho jediného osobného účtu IBAN: Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v Z. Z. a.s., aj sumu 11 800,- Eur v prospech účtu obžalovaného 2/ F. G., IBAN: Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v tejto banke a nezostal mu tak žiadny iný hnutelný či nehnuteľný majetok postihnuteľný výkonom rozhodnutia,

avšak k predaju uvedeného rodinného domu nedošlo z dôvodu, že Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 14.10.2016, sp. zn. 9C/70/2016, nariadil obžalovanému 2/ F. G. vo forme neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby do právoplatného skončenia tohto konania, pričom obžalovaný 1/ O. G. a obžalovaný 2/ F. G. by v prípade vykonanej dobrovoľnej dražby uvedeného rodinného domu spôsobili poškodenej O.. N. G. škodu vo výške 43 422,70 Eur,

t e d a

obžalovaný 1/ O. G.

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle zmať uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstráni časť svojho majetku a predstiera a uzná neexistujúci záväzok a spôsobí takým činom značnú škodu, avšak k dokonaniu činu nedošlo,

obžalovaný 2/ F. G.

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle zmať uspokojenie veriteľa inej osoby tým, že odstráni časť majetku dlžníka a na majetok dlžníka uplatní neexistujúcu pohľadávku a spôsobí takým činom značnú škodu, avšak k dokonaniu činu nedošlo,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný 1/ O. G.

prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 4 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný 2/ F. G.

prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, a

o d s u d z u j ú s a z a t o :

1/ obž. O. G.

Podľa § 239 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 12 /slovom: dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba 24 /slovom: dvadsaťštyri / mesiacov.

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., sa mu ukladá peňažný trest 2.000,-€ (slovom: dve tisíc Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený sa ustanovuje obžalovanému 1/ náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

2/ obž. F. G.

Podľa § 239 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 12 /slovom: dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba 24 /slovom: dvadsaťštyri / mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaných obžalobu pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaní 1/ a 2/ sa ako v prípravnom konaní tak i na hlavnom pojednávaní k trestnej činnosti nedoznali.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodenej O.. N. G., svedkov M.. A. G., M.. O. P., O.. U. W., M.. Z. O., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania svedkov V. O., M. A., L.. H. G. a O. S., oboznámením záverov znaleckého posudku L.. I. N., rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 8C/33/2011, spisov Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C/199/2013 a sp. zn. 9C/70/2016 a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný 1/ uviedol, že je nevinný a následne využil svoje právo, nevypovedať.

Obžalovaný 2/ uviedol, že je nevinný. Synovi, obžalovanému 1/, poskytol na stavbu rodinného domu, ktorý staval s bývalou manželkou, minimálne sumu 85 000,- eur titulom daru bez spísania zmluvy, ktoré mu dával priebežne, pričom ho viackrát upozornil, že ak sa nebude slušne správať, bude peniaze žiadať vrátiť späť. O tom, že poskytnuté peniaze nebudú dar ale pôžička sa rozhodol po tom, čo im poškodená zmenila život. Má vedomosť, že syn na základe rozsudku o vyporiadaní BSM mal povinnosť vyplatiť poškodenej, bývalej manželke, sumu 43 422,70 eur, ale nevedel, kedy a akým spôsobom. Záložnú zmluvu, o ktorej spísanie požiadal advokátku JUDr. G., so synom spísal až neskôr, keď syn s bývalou manželkou nežili dobre. Poznal príjmové pomery syna, keďže pracoval v jeho firme, nebol bohatý, majetkové pomery mal chudobné. V čase začatia exekučného konania ponížil synovi mzdu takmer o polovicu z dôvodu, že pil, bol nezodpovedný, neplnil si riadne pracovné povinnosti, čo sa stalo veľa krát už aj predtým. Vedel, že syn si v roku 2016 zobral pôžičku okolo 12 000,- eur, za účelom vyrovnania sa s bývalou manželkou na základe ich vzájomnej dohody. Aby peniaze neminul, synovi poradil, aby ich previedol na jeho súkromný účet a že zvyšok okolo 3 000,- eur doplatí poškodenej on, ktorá sa však neozvala, tak si ich ponechal doposiaľ. Pokiaľ išlo o dobrovoľnú dražbu, vedel, že odhadová cena domu bola vyše 100 000,- eur. Dom stojí na pozemku, ktorého bol pôvodným majiteľom, neskôr ho daroval synovi pri realizácii výstavby jeho rodinného domu, avšak keď boli s nim problémy, pozemok mu zobral, žiadal ho späť a syn mu ho vrátil. Vie, že v prípade výkonu dražby a predaja rodinného domu, by bol na zriadenie vecného bremena potrebný jeho súhlas ako majiteľa pozemku. Výkonom dražby nemal úmysel ukrátiť poškodenú žiadnym spôsobom. Čo sa týka dôb splatnosti pôžičiek, nevedel prečo tieto skrátil, hoci si bol vedomý, že syn nemá peniaze, no vlastní rodinný dom zaťažený zálohami.

Poškodená O.. N. G., bývalá manželka obžalovaného 1/ a bývalá nevesta obžalovaného 2/ uviedla, že podanie trestného oznámenia bola posledná možnosť vyplatenia peňazí priznaných rozsudkom vo veci vyporiadania BSM. Od roku 2016 sa snaží o výplatu dlhu dlžníka obžalovaného 1/ ako bývalého manžela, avšak úkony obžalovaných smerujú k zmareniu tejto výplaty. Daná skutočnosť je zjavná z viacerých telefonátov obžalovaného 1/, ktorý jej povedal, že k peniazom sa nikdy nedostane a obžalovaní urobia všetko preto, aby obžalovaný 1/ bol nemajetný, teda nemal majetok postihnuteľný exekúciou. Za účelom úhrady výplaty z BSM si s bývalým manželom dohodli stretnutie, kde boli prítomní aj jej advokátka, svokor a JUDr. G., na ktorom stretnutí bola bývalým manželom vyzvaná na podpis o prebratí sumy 15 000,- eur ako uspokojenie, čo považovala len za čiastočné urovnanie. V závere dohody bolo však napísané, že na zvyšnú časť výplaty si viac nebude nárok uplatňovať, či už cestou exekúcie alebo iným legálnym spôsobom a keďže ponúkaná suma nepredstavovala ani polovicu dlhu voči Z. Z. Z. čerpaný vo výške 26 000,- eur, ktorý dlh voči banke po právoplatnom vyporiadaní BSM riadne splácala, keďže dom bol financovaný z úverov a jeden úver bol registrovaný na jej meno a zaťažený bytom rodičov, manželovu ponuku neakceptovala a dokument nepodpísala. Po uplynutí tridsaťdňovej lehoty na plnenie z rozsudku, zistila, že na liste vlastníctva v časti C - t'archy je okrem veriteľa Štátneho fondu rozvoja bývania aj veriteľ F. G., obžalovaný 2/. Ďalej uviedla, že pôžičku vo výške 50 000,- eur považuje za fiktívnu a účelovú, nakoľko v tom čase boli s obžalovaným 1/ manželia, spolu hospodárili, mala na starosti financie, s bývalým svokrom komunikovala veľmi často, pretože považoval svojho syna

za nezodpovedného a nespoľahlivého, a nemá o pôžičke alebo dare zo strany bývalého svokra žiadnu vedomosť. Manželstvo bolo rozvedené v roku 2011. K výstavbe rodinného domu došlo v období rokov 2004 až 2006, ktorý rodinný dom v rámci konania o vyporiadanie BSM bol ocenený na sumu 112 000,- eur, pričom rozdiel medzi ohodnotenou cenou a celkovou výškou úverov bol dofinancovaný svokrom a rovnako aj jej rodičmi. O úveroch poskytnutých Štátnym fondom rozvoja bývania vo výške 1 000 000,- Sk a Z. Z. mali vedomosť s manželom obaja. Pri uzatvorení úverovej a záložnej zmluvy so Štátnym fondom rozvoja bývania boli prítomní obaja s manželom, oba podpisy boli nevyhnutné. Po odmietnutí vyššie uvedenej ponuky, najskôr obžalovaného 1/ písomne oslovila na výplatu do stanoveného termínu, avšak keďže nereagoval, podala návrh na výkon exekúcie. Exekúcia je uspokojovaná zrážkami zo mzdy obžalovaného 1/ z jeho minimálnej mzdy, teda v sume 60,- eur mesačne, keďže minimálna mzda bola obžalovanému nastavená po rozsudku o vyporiadaní BSM. V rodinnom dome s manželom bývali ešte rok po rozvoze, tak o jeho majetkových pomeroch mala vedomosť. Po celý čas je bývalý manžel zamestnaný vo firme A., Z., v ktorej konateľom je jeho otec, obžalovaný 2/, pričom o jeho problémoch v zamestnaní nevedela.

Svedok M.. A. G., exekútor bez vzťahu k obžalovaným a poškodenej uviedol, že na základe návrhu poškodenej vykonáva tzv. starú exekúciu (podľa zákona č. 233/1995 Z.z. účinného do 31.03.2017) pod č. EX 111/16, v prospech oprávnenej O.. N. G. proti povinnému O. G., na základe poverenia vydaného Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 6Er/380/2016. Predmetom exekúcie je istina v sume 43 422,70 eur a trovy exekúcie. O začatí exekúcie boli obžalovaní upovedomení, o čom svedčí aj ich súčinnosť. Obžalovaný 1/ po prvom upovedomení doručenom dňa 14.06.2016 zaslal súpis svojho majetku a obžalovaný 2/ ako prednostný veriteľ vyjadril nesúhlas s predajom rodinného domu. Exekútor realizoval príkazy na postihnutie účtu a mzdy povinného a na nehnuteľnosť zriadil záložné právo, pričom v súčasnosti sa vykonávajú len zrážky zo mzdy povinného vo výške 86,13 eur, pričom po vyúčtovaní a strhnutí 24 % na trovy exekúcie sa oprávnenej zasiela suma 65,46 eur mesačne. Peniaze z účtu vo výške 11 600,- eur v deň doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinný vybral a tieto zaslal na iný účet, preto sa nestihli postihnúť, nakoľko ide o tzv. starú exekúciu a príkaz na blokáciu sa odosielal poštovou zásielkou, kde povinný si túto prevzal dňa 14-tého a banka až 15-tého, v ktorý deň už financie na účte povinného neboli. Na nehnuteľnosť je zriadené záložné právo, ktorého výkon toho času nie je možné uplatniť, keďže sú evidovaní prednostní veritelia, Štátny fond rozvoja bývania a obžalovaný 2/, ktorí doteraz nedali súhlas na predaj nehnuteľnosti. Pokiaľ išlo o šetrenie majetkových pomerov povinného, od zamestnávateľa povinného A., s.r.o. prišlo oznámenie o výške príjmu povinného, ktorého príjem v tom čase (23.06.2016) bol v sume 369,23 eur, z ktorej minimálnej mzdy platí výživné 170,- eur a splátku úveru v sume 131,15 v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania. O odklad exekúcie obžalovaný 1/ nežiadal. Záverom uviedol, že v rámci listiny - upovedomenia o začatí exekúcie sa píše, že dňom doručenia upovedomenia o začatí exekúcie sa zakazuje povinnému akokoľvek nakladať s celým majetkom, ktorý podlieha exekúcii.

Svedok M.. O. P., bez vzťahu k obžalovaným a poškodenej uviedol, že osobne mal realizovať dražbu na základe podnetu obžalovaného 2/, ktorý vystupoval ako záložný veriteľ, predložil všetky potrebné doklady spôsobilé k realizácii výkonu dražby nehnuteľnosti, čím sa dňa 19.09.2016 uzatvorila zmluva o výkone dobrovoľnej dražby spolu s čestným vyhlásením. Štátny fond rozvoja bývania ako ďalší prednostný veriteľ udelil súhlas s výkonom dražby, predajom nehnuteľnosti, avšak doručením neodkladného opatrenia vydaného súdom bolo od dražby upustené a táto sa nekonala ani opätovne. O predmet dražby, rodinný dom, dovedy nikto neprejavil záujem. O exekúcii voči obžalovanému 1/ ako povinnému v čase uzatvorenia zmluvy o dobrovoľnej dražbe ako aj v čase realizácie výkonu dražby vedomosť mal, keďže táto skutočnosť bola zaznamenaná na liste vlastníctva, a zároveň o dražbe vyrozumel aj exekútor. S obžalovaným 1/ ako vlastníkom komunikoval len cestou poštových zásielok, prípadne ho raz stretol, pričom tento dražbu nenapádal. Pokiaľ ide o výšku najnižšieho podania, od hodnoty nehnuteľnosti ohodnotenej znalcom sa odrátala pohľadávka ŠFRB, keďže bola ťarcha na najvyššie podanie v jeho prospech. Zákon nezakazuje, aby navrhovateľ dražby nemohol sám vydražiť predmet dražby.

Svedok O.. U. W., bez vzťahu k obžalovaným a poškodenej, uviedol, že v roku 2016 pracoval ako vkladár na Katastrálnom úrade v A. N., pričom na základe návrhu povoľoval vklad záložného práva o pôvodnej záložnej zmluve, kde dodatky obžalovanými boli doručené asi až po pol roku po právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu, pričom sa na dodatkoch podľa neho menila iba výška pohľadávky. Dodatky neovplyvňovali vkladové konanie, nie sú obsiahnuté v zbierke listín katastra. Postup s

dodatkami nie je štandardný, no nie je nezákonný. Z dôvodu chýb v písaní v návrhu bolo konanie prerušené, účastníci boli v lehote 30 dní vyzvaní na ich odstránenie, na čo sa na úrad dostavil obžalovaný 2/ ako splnomocnenec, s ktorým tieto nedostatky boli opravnou doložkou v zmluve odstránené, bolo prečiarknuté slovo predávajúci a nahradený slovom záložca. Ak je už zmluva o zriadení záložného práva zavkladovaná, nie je možné ju dodatkami meniť, avšak ak ide iba o ustanovenie zmluvných strán, že si menia podmienky, napr. zmenia pohľadávku, to možné je, ale nemá to nič spoločné s katastrom, resp. pod kataster toto už nespadá.

Svedok M.. Z. O., bez vzťahu k obžalovaným a poškodenej uviedla, že pracuje ako právnik v Štátnom fonde rozvoja bývania. S manželmi G. uzatvoril Štátny fond rozvoja bývania okrem zmluvy o poskytnutí podpory aj záložnú zmluvu, ktorej predmetom bolo zabezpečenie poskytnutého úveru zriadením záložného práva na nehnuteľnosť - rodinný dom manželov G., pozemok pod rodinným domom a okolo domu, na ktorú nehnuteľnosť bol poskytnutý úver. Podľa čl. 5 záložnej zmluvy záložcovia jej uzatvorením súhlasili a zaviazali sa, že počas trvania záložného práva, založený nehnuteľný majetok bez súhlasu záložného veriteľa nepredajú, nescudzia a ani nezaťažia v prospech iného. V zmysle podmienok záložnej zmluvy rovnako záložcovia vzali na vedomie, že bez výslovného písomného súhlasu záložného veriteľa k predmetu zálohu nemôžu zriadiť žiadne ďalšie záložné práva. Štátny fond rozvoja bývania nebol zo strany manželov, resp. jedného z nich, upovedomený o zriadení ďalšieho záložného práva v prospech tejto nehnuteľnosti, ani z ich strany neprišla Štátnemu fondu rozvoja bývania žiadna žiadosť o udelenie písomného súhlasu, teda Štátny fond rozvoja bývania neudelil žiadny súhlas. Tým, že bývalí manželia nepožiadali o udelenie súhlasu, porušili záložnú zmluvu a ohrozili zabezpečenie úveru, ktoré sa zriadením ďalšieho záložného práva v prospech F. G. zhoršilo, avšak toho času Štátnemu fondu rozvoja bývania nevznikla žiadna škoda, úverová zmluva nebola porušená, nakoľko je úver riadne splácaný.

Svedkyňa V. O., družka obžalovaného 1/, v prípravnom konaní uviedla, že dňa 14.06.2016 v obedňajších hodinách od poštovej doručovateľky zo S. prevzala zásielku a podpísala ju jeho priezviskom, túto neotvárala. O. bol v tom čase v práci, odkiaľ sa vrátil v neskorých nočných hodinách, a preto mu predmetnú listovnú zásielku odovzdala na druhý deň doobeda.

Svedok M. A., ujo obžalovaného 1/ a švager obžalovaného 2/, a svedok L.. H. G., brat obžalovaného 1/ a syn obžalovaného 2/, v prípravnom konaní odmietli vypovedať.

Svedkyňa O. S., poštarica, v prípravnom konaní uviedla, že pracuje v obvode S., kde aj býva, a teda poznám tam skoro každého. Niekedy v mesiaci jún 2016 doručovala obžalovaného 1/, na adresu S. XXX, písomnosť do vlastných rúk, z N. N., ktorý doma nebol, tak písomnosť odovzdala jeho priateľke V. O., o ktorej vedela, že žijú v spoločnej domácnosti a ktorá jej uviedla, že s obžalovaným 1/ sú dohodnutí na preberanie jeho zásielok.

Súd následne oboznámil listinné dôkazy a zistil:

Zmluvou o poskytnutí podpory č. 306/1637/2005 zo dňa 31.10.2005 Štátny fond rozvoja bývania ako veriteľ poskytol O. G. a O.. N. G. ako dlžníkom úver vo výške 33 193,92 eur (1 000 000,- Sk) s úrokovou sadzbou 2,5 % a dobou splatnosti 30 rokov na výstavbu rodinného domu v S..

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.03.2011, sp. zn. 8C/33/2011-24, právoplatným dňa 27.04.2011, súd, okrem iného, manželstvo navrhovateľky O.. N. G. a odporcu O. G. rozviedol. Odporca pracoval v spoločnosti A., spol. s r.o., A. N. s priemerným mesačným príjmom 807,- eur.

Štátny fond rozvoja bývania ako záložný veriteľ uzatvoril dňa 07.08.2013 záložnú zmluvu č. XXX/XXXX/XXXX s O. G. ako záložcom 1/ a N. G. ako záložcom 2/ na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa zo zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX o poskytnutí podpory vo výške 33 193,92 eur. Predmetom zálohu bol rodinný dom č. XXX postavený na parc. KN „C“ č. XXX/X, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcov ako manželov a parc. KN „C“ č. XXX/X - zastavené plochy a nádvorcia o výmere 99 m² a parc. KN „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 316 m², ktoré parcely boli vo výlučnom vlastníctve záložcu 1/. Z Článku III bod 5 záložnej zmluvy bolo zistené, že záložcovia zobrali na vedomie, bez výslovného písomného súhlasu veriteľa nesmú k predmetu zálohu zriadiť žiadne ďalšie záložné práva, nesmú zaťažiť predmet zálohu.

Rozhodnutím Okresného úradu Považská Bystrica, katastrálnym úradom zo dňa 29.10.2013, č. V XXXX/XX, právoplatným dňa 11.12.2013, bol na návrh S., O. G. a N. G. povolený vklad záložného práva na parcely KN „C“ č. XXX/X a č. XXX/X, zapísané na LV č. XXX a na rodinný dom č. XXX, postaveného na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. S., v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXX/XXXX/XXXX v podiele 1/1.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 01.07.2014 v konaní o vyporiadanie BSM manželov G., sp. zn. 4C199/2013 vyplýva, že v danom konaní bol vypočutý obžalovaný 2/, ktorý uviedol, že účastníci v roku 2005 začali stavať rodinný dom, obom sľúbil, že im finančne pomôže. Neskôr uviedol, že peniaze dával iba synovi ako dar, nie pôžičku, celkovo 2,5 milióna Sk. Ostatnú časť manželia vyfinancovali úverom zo ŠFRB a úverom z PSS, kde mala synova manželka stavebné sporenie.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.12.2014, sp. zn. 4C/99/2013-91 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.04.2014, sp. zn. 4C/199/2013-94 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.03.2016, sp. zn. 5Co/219/2015-120, právoplatným dňa 18.03.2016, súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov O.. N. G. a O. G. tak, že, okrem iného, do výlučného vlastníctva odporcu, obžalovaného 1/ prikázal rodinný dom č. XXX, postavený na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. S. v hodnote 112 000,- eur a odporcu, obžalovaného 1/ zaviazal zaplatiť navrhovateľke, poškodenej na vyrovnanie jej podielu z BSM sumu 43 422,70 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že bývalí manželia počas manželstva nadobudli rodinný dom č. XXX, ktorého všeobecná hodnota v zmysle znaleckého posudku L.. A. V. zo dňa 27.03.2014, č. XX/XXXX bola vo výške 112 000,- eur. Odporca poukazoval na to, že jeho otec za neho zaplatil zábezpeku vo výške 2 323,57 eur (70 000,- Sk) za účelom úveru od A. Z. Z. a rovnako poskytol odporcovi dar v sume 66 400,- eur (2 000 000,- Sk) na celkové dokončenie domu a jeho zariadenie. Neskôr sumu špecifikoval na výšku 59 815,44 eur s tým, že túto musí otcovi vrátiť a keďže ich nesplácal, otec žiadal dar - pozemok, na ktorom je rodinný dom postavený, vrátiť späť. Súd považoval tvrdenia odporcu o darovaní finančných prostriedkov výlučne jemu na stavbu rodinného domu za nepreukázané a účelové, s cieľom zvýšiť výplatu jeho podielu z BSM zo strany navrhovateľky. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že účastníci konania realizovali stavbu rodinného domu č. XXX za finančnej pomoci otca odporcu F. G., avšak súd nemal za preukázané, že finančné prostriedky, ktoré otec odporcu poskytol na stavbu rodinného domu účastníkom konania, daroval výlučne odporcovi. Manželia žili usporiadaným spôsobom života, k vážnemu narušeniu manželských vzťahov došlo až koncom roka 2007 a súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by v čase stavby rodinného domu otec odporcu uvažoval o darovaní finančných prostriedkov výlučne odporcovi, čo potvrdila aj jeho odpoveď, keď uviedol, že sľúbil obom pomoc so stavbou rodinného domu. Rovnako aj odvolací súd tvrdenia odporcu o darovaní finančných prostriedkov jeho otcom výlučne jemu na stavbu rodinného domu považoval za nepreukázané a účelové, s cieľom zvýšiť výplatu jeho podielu z BSM zo strany navrhovateľky. Otec odporcu síce poskytol finančné prostriedky na stavbu rodinného domu, ich výšku však v priebehu konania nebolo možné ustáliť, pretože z listinných dôkazov, ktoré predložil odporca, nebolo možné zistiť, na aký účel boli finančné prostriedky vybraté a použité a taktiež ani z vyjadrenia odporcu, svedkov F. G. a L. S. nemal odvolací súd za preukázané, akú konkrétnu sumu otec odporcu použil na stavbu rodinného domu účastníkov konania.

Z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 17.03.2016 vyplýva, že obžalovaný 1/ je výlučným vlastníkom rodinného domu č. XXX, postaveného na parcele KN „C“ č. XXX/X, na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.12.2014, sp. zn. 4C/199/2013-91 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.12.2014, sp. zn. 4C/199/2013-94, o vyporiadaní BSM. Na danej nehnuteľnosti viazne záložné právo na zabezpečenie pohľadávky z úveru v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania.

Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 31.03.2016 uzatvorenú medzi obžalovaným 1/ ako záložným dlžníkom a obžalovaným 2/ ako záložným veriteľom, vyplynulo, že záložný dlžník je výlučným vlastníkom rodinného domu súpisného čísla XXX, postaveného na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. S., ku ktorému zálohu zriadil záložné právo v prospech záložného veriteľa za účelom zabezpečenie jeho pohľadávok titulom poskytnutých finančných prostriedkov v roku 2005 a 2006 záložnému dlžníkovi v sume 50 000,- eur bezúročne za účelom realizovania výstavby rodinného domu č. XXX, ktorú sumu sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi do 31.12.2022 a titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2015 vo výške 35 000,- eur, za účelom finančného zabezpečenia novej rodiny dlžníka, ktorú mal

dlužník splatíť do 31.12.2025. V zmysle Čl. V zmluvy o zriadení záložného práva vyplýva, že záložné právo bude trvať až do úplného uspokojenia všetkých pohľadávok veriteľa.

Zo mzdových listov obžalovaného 1/ vyplynulo, že jeho hrubá mzda do apríla 2016 bolo okolo 1 100,- eur mesačne, kedy sa znížila na minimálnu mzdu v sume cca 410,- eur mesačne.

Dňa 02.05.2016 obžalovaný 1/ ako záložný dlžník a obžalovaný 2/ ako záložný veriteľ uzatvorili Dodatkom č. 1 k záložnej zmluve uzatvorene dňa 31.03.2016, ktorého predmetom bola zmena Článku III. ods. 1 a ods. 2 predmetnej záložnej zmluvy, v zmysle čoho sa splatnosť pôžičiek poskytnutých záložným veriteľom záložnému dlžníkovi v roku 2005 a 2006 v sume 50 000,- eur a zo dňa 15.07.2015 vo výške 35 000,- eur zmenila ku dňu 31.07.2016.

Z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 17.06.2016 bolo zistené, že výlučným vlastníkom parcel KN „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 316 m² a č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 99 m², je F. G., obžalovaný 2/, na základe dohody o vrátení nehnuteľnosti zo dňa 16.01.2014. Na predmetných nehnuteľnostiach viazne záložné právo na zabezpečenie pohľadávky z úveru v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania.

Oznámením o začatí vykonávania záložného práva zo dňa 19.06.2016 oznámil obžalovaný 2/ exekútorovi M. A. G., že začal vykonávať záložné právo za účelom uspokojenia svojich nárokov, keďže obžalovaný 1/ si riadne nesplnil svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke z rokov 2005 a 2006 a zo dňa 15.07.2015, pričom ku dňu 31.07.2016 mu dlhoval sumu 85 000,- eur s príslušenstvom. Predmetom dobrovoľnej dražby bol rodinný dom č. XXX, postavený na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, v k.ú. S., vo výlučnom vlastníctve obžalovaného 1/.

Dňa 05.08.2016 obžalovaný 2/, okrem iného, oznámil súdnemu exekútorovi, že nesúhlasí s predajom nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX, pretože k predmetnej stavbe nie je možný prístup inak ako po jeho pozemku, pričom tento umožnil len O. G.. Na svoj pozemok nemieni nikoho v budúcnosti púšťať.

Oznámením o dražbe č. XX/XXXX zo dňa 04.10.2016 obžalovaný 2/ ako navrhovateľ dražby a záložný veriteľ prostredníctvom dražobnej a realitnej spoločnosti O., s.r.o., N. N. oznámil, že dňa 14.11.2016 o 09:00 hod. na adrese N. N., Z. XX sa uskutoční dražba rodinného domu č. XXX, postaveného na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. S.. Cena predmetu dražby so závadou bola stanovená vo výške 81 871,96 eur ako najnižšie podanie. Z oznámenia tiež bolo zistené, že na predmete dražby viazne prednostné záložné právo v prospech ŠFRB a záložné právo v prospech navrhovateľa dražby ako aj exekučné záložné právo zriadené súdnym exekútorom M. A. G..

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.10.2016, sp. zn. 9C/70/2016-49, právoplatným dňa 04.11.2016 a vykonateľným dňa 19.10.2016 súd nariadil neodkladného opatrenie, ktorý žalovanému F. G. stanovil povinnosť zdržať sa výkonu práv záložného veriteľa a výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby na nehnuteľnosti - rodinný dom č. XXX, postavený na parcele KN „C“ č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. S., ktorej výlučným vlastníkom je O. G., do právoplatného skončenia tohto konania.

Z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 17.10.2016 vyplýva, že obžalovaný 1/ je výlučným vlastníkom rodinného domu č. XXX, postaveného na parcele KN „C“ č. XXX/X, na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.12.2014, sp. zn. 4C/199/2013-91, právoplatného dňa 18.03.2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.12.2014, sp. zn. 4C/199/2013-94, o vyporiadaní BSM. Na danej nehnuteľnosti viazne záložné právo na zabezpečenie pohľadávky z úveru v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania, záložné právo na zabezpečenie pohľadávky v prospech F. G. a exekučného záložné právo zriadené exekútorom M. A. G. v prospech oprávnenej O. N. G. zriadeného na základe exekučného príkazu zo dňa 03.06.2016, č. EX XXX/XX. Z poznámok daného listu vlastníctva tiež vyplynulo, že upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 07.06.2016 bolo zriadené exekučné záložné právo v prospech oprávnenej O. N. G., upovedomením o ďalšom spôsobe exekúcie zo dňa 28.07.2016 bol podaný návrh na predaj rodinného domu č. XXX a zákaz nakladať s nehnuteľnosťou povinného, obžalovaného 1/. Oznámením zo dňa 19.09.2016 bol oznámený začiatok výkonu záložného práva záložným veriteľom F. G. formou dobrovoľnej dražby a oznámením o dražbe bolo oznámená, že táto sa uskutoční dňa 14.11.2016 dražobníkom O., s.r.o., N. N..

Oznámením o upustení od dražby zo dňa 24.10.2016, č. XX/XXXX dražobná spoločnosť O., s.r.o., N. N. oznámila dlžníkovi O. G., že upúšťa od dražby z dôvodu vydania neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.10.2016, sp. zn. 9C/70/2016.

Dňa 16.11.2016 uzatvoril obžalovaný 1/ ako záložca a obžalovaný 2/ ako záložný veriteľ Dodatok č. 2 k Zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 31.03.2016, predmet ktorého bola zmena Čl. III Zmluvy v znení jej Dodatku č. 1 tak, že článok sa v celom rozsahu ruší a nahrádza sa znením: „Dňa 15.07.2015 uzavreli záložný veriteľ na strane veriteľa a záložný dlžník na strane dlžníka zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej poskytol záložný veriteľ záložnému dlžníkovi finančnú čiastku vo výške 35 000,- eur za účelom finančného zabezpečenia svojej novej rodiny, ktorú sa záložný dlžník zaviazal vrátiť záložnému veriteľovi do 31.07.2016.“

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 6Er/380/2016-39, právoplatným dňa 17.02.2017, súd zamietol návrh povinného O. G. na odklad exekúcie z dôvodu, že nepreukázal a ani len neosvedčil, že jeho situácia sa v budúcnosti zlepší, nakoľko podľa potvrdenia zamestnávateľa je jeho príjem 410,- eur. Teda nepreukázal, že by v budúcnosti mohol získať také zamestnanie, z ktorého by mohol uhradiť pohľadávku oprávnenej O.. N. G.. Rovnako povinný nepreukázal, že by sa v takejto situácii ocitol bez vlastnej viny, keďže nezdôvodnil, prečo z príjmu viac ako tisíc eur brutto zarába v súčasnosti len sumu 410,- eur. Nebolo možné uzavrieť, že by majetkové pomery povinného neumožňovali uhradiť dlh vymáhaný v danom konaní, keďže je vlastníkom rodinného domu v S..

Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.04.2017, sp. zn. 9C/70/2016-139 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 4Co/245/2017-171, právoplatným dňa 05.04.2018, súd zamietol žalobu žalobkyne O.. N. G. o určenie neúčinnosti právneho úkonu - záložnej zmluvy zo dňa 31.03.2016, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Považská Bystrica, katastrálnym odborom zo dňa 17.05.2016-40/16 pod č. V XXXX/XX a ktorou bolo vložené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky v prospech žalovaného F. G. ako záložného veriteľa na nehnuteľnosť - rodinný dom č. XXX, postavený na parc. KN „C“ č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. S.. Z odôvodnenia rozsudku bolo zistené, že svedok O. G., okrem iného, vypovedal, že okrem zmluvy o pôžičky z mesiaca marec 2015, na základe ktorej mu otec požičal sumu 35 000,- eur, inú zmluvu o pôžičke so svojim otcom v minulosti neuzatvoril. Tiež uviedol, že v priebehu konania o vyporiadanie BSM so žalobkyňou previedol na svojho otca vlastnícke právo k parc. KN „C“ č. XXX/X, k.ú. S., na ktorej parcele je postavený rodinný dom č. XXX, keďže predmetnú parcelu mu daroval jeho otec a po rozvoze manželstva na neho naliehal, aby mu dar vrátil. Z dokazovania mal súd, okrem iného, za preukázané, že bývalý manžel žalobkyne spolu so svojim otcom, žalovaným, účelovo a špekulatívne robia právne úkony alebo predstierajú vznik právnych úkonov s úmyslom ukrátiť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne. Táto skutočnosť bola preukázaná uzavretím zmluvy, ktorou bývalý manžel žalobkyne v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/199/2013 účelovo so žalovaným uzavrel Zmluvu o vrátení daru (parcely KN „C“ č. XXX/X), ktorý krok jednoznačne smeroval k zníženiu hodnoty predmetného rodinného domu, prípadne o odradenie možných záujemcov o jeho kúpu v rámci exekučného konania. Rovnako aj Zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 31.03.2016 uzatvoril žalovaný ako záložný veriteľ so synom O. G. ako záložným dlžníkom len účelovo s úmyslom sťažiť uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Danou zmluvou boli zabezpečené pochybné alebo neexistujúce pohľadávky, o čom svedčí Dodatok č. 2, ktorý zmluvné strany uzatvorili až v priebehu tohto konania dňa 16.11.2016 a ktorým Zmluvu o zriadení záložného práva obmedzili len na Zmluvu o pôžičke zo dňa 15.07.2015 a zo zabezpečenia vylúčili pochybnú pôžičku z rokov 2005 a 2006, ktorá mala byť určená a poskytnutá synovi žalovaného na výstavbu rodinného domu č. XXX v S..

Zo záveru znaleckého posudku znalca L.. I. N. zo dňa 10.04.2018, č. 15/2018 bolo zistené, že všeobecná hodnota rodinného domu č. XXX, postaveného na parc. KN „C“ č. XXX/X, k.ú. S. je vo výške 105 000,- eur.

Obžalovaní žiadali, aby bola osobne vypočutá ešte aj L. S. ku skutočnosti spôsobu financovania výstavby rodinného domu a oboznámením výpisov z Obchodného vestníka. Súd odmietol vykonať tieto dôkazy, nakoľko ich považuje za okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie.

Cieľom zákonodarcu pri trestnom čine v zmysle § 239 Trestného zákona je ochrana veriteľa a jeho práva na uspokojenie pohľadávok voči dlžníkovi. Veriteľa možno definovať ako právnickú alebo fyzickú osobu s právom na plnenie voči inej osobe (dlžníkovi) z dôvodu vzniku záväzkového vzťahu medzi nimi. Čo aj len čiastočným zmarením uspokojenia svojho veriteľa je také konanie dlžníka, ktorým eliminuje možnosť dosiahnutia uspokojenia splatnej pohľadávky veriteľa. Odstrániť čo aj len časť svojho majetku možno napr. jeho ukrytím, preúčtovaním alebo účelným prevedením takéhoto majetku na inú, spravidla blízku alebo spriaznenú osobu. Predstieraním alebo uznaním neexistujúceho práva alebo záväzku je fingovanie pasív, kedy páchatel' v rozpore so skutočnosťou tvrdí, že iná osoba má voči nemu práva či záväzky alebo existenciu takéhoto práva alebo záväzku nedôvodne potvrdzuje inej osobe.

V zmysle ustanovenia § 14 Trestného zákona, pokus spočíva v konaní vyvolávajúcom bezprostredné nebezpečenstvo, že nastane následok ako zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu, ktorého spáchanie je úmyslom. Hoci nenastane následok, je bezprostredne ohrozený predmet útoku, a teda aj chránený objekt. Páchatel' má úmysel svojím konaním naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane určeného trestne relevantného následku, t.j. chce trestný čin dokončiť.

Z takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne potom súd ustálil skutkový stav ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom pri svojich záveroch vychádzal jednoznačne z výpovede poškodenej O.. N. G., taktiež z výpovede súdneho exekútora M.. A. G., právničky Štátneho fondu rozvoja bývania M.. Z. O. ako aj rozsiahlych listinných dôkazov. Na základe svedeckých výpovedí potom súd neuveril obrane obžalovaných o tom, že nemali v úmysle poškodenú O.. N. G. ukrátiť z výplaty titulom vyporiadania BSM, ktorú výplatu je povinný uhradiť obžalovaný 1/. Svedkyňa a poškodená O.. N. G. vo svojej výpovedi ako v prípravnom konaní tak i na hlavnom pojednávaní ucelene a logicky vysvetlila priebeh ukrátenia jej ako veriteľky, ktorý priebeh začal postupne od právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM cez realizáciu záložného práva v prospech obžalovaného 2/ a následným, pozastaveným, výkonom dobrovoľnej dražby na návrhu obžalovaného 2/. Záver, že došlo k protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaných vykazujúcemu znaky trestného činu poškodzovania veriteľa v štádiu pokusu, možno jednoznačne deklarovať samotným sledom udalostí a nadväzujúcich právnych úkonoch realizovaných obžalovanými systematicky po rozvoze manželstva obžalovaného 1/ s poškodenou. V rámci súdneho konania o vyporiadanie BSM vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/199/2013 obaja obžalovaní tvrdili, že obžalovaný 2/ ako otec obžalovaného 1/ finančnými prostriedkami vo forme daru poskytnutému výlučne synovi financoval realizáciu stavby rodinného domu, pričom tieto tvrdenia súd prvej inštancie ako aj odvolací súd vyhodnotili ako účelové a tendenčné, len v snahe zníženia celkovej masy BSM v neprospech poškodenej. Ihneď po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol obžalovaný 1/ povinný uhradiť poškodenej výplatu vyporiadaním BSM v sume 43 422,70 eur, v paričnej lehote obaja obžalovaní poňali úmysel zmariť uspokojenie poškodenej ako veriteľa, kedy došlo k spätnému prevodu vlastníctva k pozemku (par. KN „C“ č. XXX/X), na ktorom je postavený rodinný dom bývalých manželov na obžalovaného 2/ vo forme vrátenia daru. Zároveň obžalovaní v paričnej lehote uzatvorili dňa 31.03.2016 Zmluvu o zriadení záložného práva na zabezpečenie fiktívnych a oboma žalovanými vymyslených pohľadávok, že vraj poskytnutých obžalovaným 2/ svojmu synovi, obžalovanému 1/, kde právnym základom mali byť pôžičky z roku 2005 a 2006 v sume 50 000,- eur, splatnej dňa 31.12.2022 a pôžička zo dňa 15.07.2015 vo výške 35 000,- eur, splatná dňa 31.12.2025, avšak ešte v konaní o vyporiadanie BSM (sp. zn. 4C/199/2013) obaja obžalovaní tvrdili, že išlo o dar. Predmetom zriadeného záložného práva bol jediný majetok obžalovaného 1/ - rodinný dom postavený počas jeho manželstva s poškodenou. O fiktívnosti daných pohľadávok svedčí aj fakt, že napriek zmluvnému záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania ako záložnému veriteľovi k rodinnému domu č. XXX, obžalovaný 1/ zriadil v prospech obžalovaného 2/ záložného právo bez jeho vedomia a predchádzajúceho súhlasu, teda v rozpore so Záložnou zmluvou zo dňa 07.08.2013 v prospech ŠFRB. Následne boli obžalovanými realizované ďalšie kroky bez právneho dôvodu smerujúce nepochybne iba a výhradne k poškodeniu poškodenej ako veriteľky obžalovaného 1/, ktorým krokom bola zmena splatnosti fiktívnych pôžičiek obžalovaného 1/ voči obžalovanému 2/ zo dňa 31.12.2022 a zo dňa 31.12.2025 na splatnosť oboch ku dňu 31.07.2016, hoci obžalovaný 2/ si bol vedomý, že jeho syn, obžalovaný 1/ nemal finančné prostriedky na ich splatenie. Ďalšími krokmi bolo začatie dobrovoľnej dražby na rodinný dom č. XXX, k.ú. S. na podnet obžalovaného 2/ ako záložného veriteľa a zníženie mzdy obžalovaného 1/ na minimálnu mzdu, ktorý pracuje vo firme svojho otca, obžalovaného 2/. Uvedené skutočnosti viedli poškodenú k podaniu žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 31.03.2016, kde na pojednávaní v predmetnej veci dňa 08.03.2017 obžalovaný 1/, okrem iného, vyhlásil, že okrem pôžičky z marca 2015

mu otec žiadnu inú pôžičku neposkytol. Listom zo dňa 19.09.2016 obžalovaný 2/ oznámil poškodenej a exekútorovi, že keďže si jeho syn, obžalovaný 1/ ako dlžník riadne nesplnil svoju povinnosť zo zmlúv o pôžičke z rokov 2005, 2006 a zo dňa 15.07.2015 a tieto nesplnil k 31.07.2016, dlhuje mu 85 000,- eur s prísľušenstvom, a preto začal vykonávať svoje záložné právo viažuce sa k rodinnému domu č. XXX.. Poškodená následne dosiahla vydanie neodkladného opatrenia, ktorým súd obžalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného a výkonu dobrovoľnej dražby na predmetnú nehnuteľnosť, a to až do právoplatnosti daného sporu. Ďalšou okolnosťou, ktorá podporuje úmysle obžalovaných ukrátiť poškodenú je skutočnosť, že Štátny fond rozvoja bývania ako prednostný záložný veriteľ nebol zo strany záložcov upovedomený o spätnom prevode vlastníckeho práva k predmetnému pozemku (parc. KN „C“ č. XXX/X) z obžalovaného 1/ na obžalovaného 2/ ako ani o zriadení ďalšieho záložného práva na rodinný dom v prospech obžalovaného 2/. Navyiac obžalovaný 1/ potom ako mu bolo dňa 14.06.2016 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie v prospech poškodenej ako oprávnenej, spoločne a v súčinnosti s obžalovaným 2/ v úmysle zmariť uspokojenie poškodenej ako veriteľky, zo svojho osobného účtu vedeného v Z. previedol aj sumu 11 800,- eur v prospech účtu obžalovaného 2/, vedeného v tej istej banke, a to bez zjavného právneho titulu, pričom následkom tohto prevodu nezostali na jeho bankovom účte žiadne disponibilné finančné prostriedky, a teda obžalovaný 1/ nedisponuje žiadnym hnutelným alebo nehnuteľným majetkom, z ktorého by bolo možné nárok poškodenej v prebiehajúcom exekučnom konaní uspokojiť, okrem predmetného rodinného domu, ktorého dražba v prospech obžalovaného 2/ bola zmarená.

Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaných prostredníctvom obhajcu, je pravda, že obžalovaný 1/ svoj záväzok voči poškodenej toho času plní v rámci exekúcie záškami zo mzdy, avšak len vo výške iba cca 60,- eur mesačne, pričom protiprávnym konaním obžalovaných bolo zmarené uskutočnenie niektorého iného zákonného spôsobu na reálne uspokojenie pohľadávky poškodenej, a to buď prikázaním pohľadávky z účtu povinného, obžalovaného 1/, alebo predajom nehnuteľného majetku. Skutočnosť, že dobrovoľná dražba, na základe ktorej mal obžalovaný 2/ uspokojiť svoje fiktívny pohľadávky voči obžalovanému 1/ predajom predmetného rodinného domu, v konečnom dôsledku neprebehla, nemôže svedčiť v prospech obžalovaných, keďže k pozastavenie výkonu dobrovoľnej dražby došlo výlučne na základe aktívneho konania poškodenej vydaním neodkladného opatrenia. To, že obžalovaný 2/ k výkonu svojho záložného práva nepristúpil ani po zániku daného neodkladného opatrenia, teda po 05.04.2018, je možné pripísať skôr tlaku, ktorému boli obžalovaní v tom čase už podrobovaní v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním a nie jeho dobrému úmyslu, bona fide. V prípade, že by tak bol urobil, postrádal by jeden z nosných argumentov svojej a synovej obhajoby prezentovanej v súčasnosti ich obhajcom, a síce argument, že nakoľko sa dražba neuskutočnila nie je možné objektívne ustáliť, koľkí záujemcovia by sa do dražby prihlásili a rovnako tak určiť, za akú cenu by sa predmetná nehnuteľnosť vydražila. Čo sa týka ďalšej argumentácie obhajoby, že je bežné nadobúdať stavbu bez vlastníctva pozemku, na ktorom je postavená, súd poukazuje na závery okresného súdu Považská Bystrica v rozhodnutí zo dňa 05.04.2017, sp. zn. 9C/70/2016, kde súd konštatoval, že zmluvou o vrátení daru, ktorou obžalovaný 1/ vrátil ešte počas konania o vyporiadanie BSM medzi ním a jeho bývalou manželkou, pozemok parc. KN „C“ č. XXX/X, k.ú. S., na ktorej parcele je predmetný rodinný dom postavený, obžalovanému 2/, sa jednoznačne sledovalo len zníženie hodnoty tohto rodinného domu, resp. odradenie záujemcov v rámci výkonu dražby o jeho kúpu. Z oznámenia doručenom exekútorovi je zrejмый postoj obžalovaného 2/ ako vlastníka daného pozemku, na ktorom je rodinný dom postavený, kde jasne uviedol, že na svoj pozemok nemieni nikoho v budúcnosti púšťať. Záverom súd taktiež poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby a z Oznámenia dražby zo dňa 04.10.2016, kde obžalovaný 2/ ako navrhovateľ dražby vyhlásil, že má voči svojmu synovi, obžalovanému 1/ ku dňu 31.07.2016 splatnú pohľadávku v sume 85 000,- eur, pričom zobral na vedomie, že najnižším podaním dražby je suma 81 871,96 eur a že výťažok dražby prevezme až po úhrade nákladov dražby vo výške 1 500,- eur s DPH a odmeny dražobníka v sume 10 % z výťažku dražby. Za daného potom nie je možné objektívne ustáliť, že aj v prípade realizácie dražby, by mohla byť pohľadávka poškodenej vo výške 43 422,70 eur uspokojená zo zvyšku výťažku dražby. V neposlednom rade je nepochopiteľný názor obhajoby o existencii pohľadávky obžalovaného 2/ ako darcu titulom darovacej zmluvy, ktorá zmluva mala byť zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, nakoľko pri darovaní nejde o synalagmatický záväzok, t.j. právo domáhať sa splnenia má len obdarovaný.

Podstatou pokusu trestného činu je taký skutkový stav, keď páchatel uskutočnil konanie popísané v skutkovej podstate trestného činu ale k spôsobeniu následku nedošlo. Argumentácia obhajoby o zostatkom majetku obžalovaného 1/, z ktorého je možné v súčasnosti pohľadávku poškodenej uspokojiť,

teda predmetný rodinný dom, nie je na mieste. Obžalovaní vykonali všetky právne kroky predpokladané v ustanovení § 239 Trestného zákona, za účelom úspešnej realizácii dražby tohto majetku, a teda dokonania trestného činu, preto prípadné prekážky realizácie dražby, ktoré podľa obhajoby mohli nastať, a ku ktorým by došlo bez ich aktívnej súčinnosti, sú z hľadiska preukázania ich viny pri tomto trestnom čine irelevantné.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihuje na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 veta prvá Trestného zákona, pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jednej rok až päť rokov.

U oboch obžalovaných súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, teda, že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život, príťažujúcu okolnosť nezistil. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaných prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosť, príťažujúce okolnosti, na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností, prihliadnúc na doterajší riadny život oboch obžalovaných, teda, že doposiaľ sa nedopustili žiadneho trestného činu, mal za to, že na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona bude postačujúce uložiť im podmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (rozpätie od 1 roka do 5 rokov), a to vo výmere 12 mesiacov. Uvedeným trestnom sa zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu, t.j., že trest bude na obžalovaných pôsobiť výchovne, a zároveň tento trest má výchovne pôsobiť aj na ostatných potenciálnych páchatel'ov trestného činu a odradiť ich od páchania trestnej činnosti. Zároveň uložený trest súd považuje za zákonný a spravodlivý.

Obžalovanému 1/ súd, s prihliadnutím na skutočnosť, že spáchaním trestného činu získal majetkový prospech (neuhradenie vyrovnávacieho podielu z BSM v sume 43 422,70 eur), popri podmiennečnom treste odňatia slobody uložil aj peňažný trest vo výške 2 000,- eur. Pri určení výšky peňažného trestu súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného 1/ (zamestnaný s pravidelným mesačným príjmom) a mal za to, že obžalovaný 1/ je schopný peňažný trest v takejto výške uhradiť.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd pre prípad, že by obžalovaný 1/ výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Hoci prokurátor navrhoval uložiť peňažný trest aj obžalovanému 2/, súd tento neuložil, keďže nemal za to, že obžalovaný 2/ sa trestným činom snažil získať alebo získal majetkový prospech, a teda neboli splnené podmienky § 56 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona na jeho uloženie.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovanému môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorému rozsudok smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.